

I fører debatten om stress på et pinligt lavt niveau

*Af Tage Søndergård Kristensen
Professor Emeritus*

Er stress et stigende problem? Og er de offentligt ansatte specielt stressede? Det indtryk får man let, når man følger debatten i medierne. Men formanden for Kommunernes Landsforenings løn- og personaleudvalg Michael Ziegler maner til besindelse i et stort interview i Politiken den 21-2. MZ mener, at vi overdriver forekomsten af stress og forveksler den med almindelig travlhed.

MZ medgiver, at der er problemer, men de fleste af dem kommer fra Christiansborg i form af "en konstant tsunami af bekendtgørelser". Dertil kommer, at de ansatte har for høje ambitioner, hvilket kan stresser dem. Hvad kommunerne angår, så "fokuserer de konstant på de steder, hvor der er problemer".

Det er forstemmende at læse interviewet med MZ. Han begår i hvert fald tre fejl, som er temmelig graverende for en person i hans position.

For det første demonstrerer han ukendskab til det område, han udtaler sig om. For eksempel anfører han, at de psykiske arbejdsskader kun udgør en lille del af de samlede anerkendte arbejdsskader i Danmark. Det er en besynderlig argumentation. Han tror åbenbart, at det forhold, at disse skader ikke anerkendes, er et bevis på, at de ikke findes? Det er ren hokus pokus. Der er en meget omfattende international forskning på området, som MZ tilsyneladende ikke har hørt om. Han gør også gældende, at folk jo har problemer i privatlivet, som kan give stress. Han tror åbenbart, at forskerne ikke har opdaget dette og ikke har taget højde for det i deres undersøgelser? Det er pinligt, at diskussionen skal føres på et så lavt niveau.

For det andet ser MZ bort fra de mange store og yderst reelle problemer, der findes i den offentlige sektor i form af sygefravær, personaleomsætning, vold, trusler, chikane, organisationsforandringer og dokumentationskrav. Disse forhold burde specielt MZ kende, da han selv er en af de ansvarlige for de meget store belastninger, som de ansatte på folkeskolerne er udsat for. Her skal man bakse med tre gennemgribende forandringer på én gang: Ny overenskomst, folkeskolereform og inklusion. Ingen af delene var ordentligt forberedt. Til gengæld blev de gennemført samtidigt.

Og for det tredje – og måske allerværst – ser MZ øjensynligt helt bort fra det psykiske arbejdsmiljø som en helt afgørende ressource. Det gode arbejdsmiljø består af to ting. For det

første et godt og meningsfuldt arbejde, hvor man får lov til at levere en professionel indsats og gøre en forskel for borgerne. Og for det andet en arbejdsplads med god ledelse og høj social kapital (samarbejde baseret på tillid og retfærdighed).

Ude i kommunerne og regionerne findes der masser af arbejdspladser, hvor man arbejder systematisk med netop disse to ting, og på disse arbejdspladser har man ikke behov for at diskutere, hvad forskellen er på stress og travlhed. Hvis MZ kom op af sin skyttegrav, kunne vi måske komme i gang med en dialog om, hvordan den offentlige sektor kunne blive bedre til at løse sin kerneopgave til gavn for både borgere og ansatte?